

ΤΕΥΧΟΣ 172

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 3

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.

18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1928

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ	— Γεγονότα και σχόλια
Κ...	— Έσωτερική εβδομάς
ΚΟΜΗΤΟΣ ΜΠΟΣΔΑΡΗ	— Οι σύμμαχοι εν 'Ελλάδι
ΑΔΑΜΑΝ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ	— Γεώργιος Ουάσιγκτων
ΧΡ. Α. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ	— Χαιρετισμός εις τόν αγώνα
Χ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ	— 'Η εξέγερσις τῆς Αιγύπτου
ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΥΛΑΚΗ	— Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΓΚΥ ΝΤΕ ΣΑΝΤΕΠΛΕΡ	— ΤΑ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ
	— Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δρ.	150	— Διά δημοσιεύσεις αγγελιών (Ιδιαίτερα)
ΕΞΑΜΗΝΟΣ »	75	συμφωνίας.
ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (γενικώς) λ.	1	— Τα έμβάσματα απευθύνονται δι' επιτα-
» ΑΜΕΡΙΚΗΣ δολάρια	5	γής προς την Διεύθυνσιν.
Έξάμηνοι συνδρομαί Έξωτερικού και τρι-		— Διά πάσαν ανωμαλίαν περί την αποστο-
μηνοί Έσωτερικού δέν γίνονται δεκταί.		λήν του φύλλου οί κ. κ. συνδρομηταί παρακα-
		λούνται ν' απευθύνωνται προς την Διεύθυνσιν.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΣΕΛΛ

SINGLE-DOUBLE-TRIPLE-GOLDEN-GEAR

ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ SHELL MEX

ΟΠΩΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΘΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΙ Η ΕΤΑΙΡΙΑ
ΕΚΑΝΟΝΙΣΕ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ

SINGLE SHELL
(ΣΙΓΚΛ ΣΕΛΛ)

Όρυκτέλαιον λεπτόρευστον και μακράς διαρκείας. Τό ιδεώ-
δες όρυκτέλαιον δι' αυτοκίνητα μικράς δυνάμεως και μηχαν-
νάς ψυχωμένας δι' ύδατος και αυτοκίνητα.

DOUBLE SHELL
(ΝΤΟΥΠΛ ΣΕΛΛ)

Όρυκτέλαιον μετρίας ρευστότητος, χρησιμοποιούμενον εις
τά πλείστα αυτοκίνητα πολυτελείας, εξασφαλίζον την ευ-
κολον εκκίνησην και εις τὴν ψυχρότερον καιρὸν λιπαίνει α-
μέσως όλα τὰ κινούμενα μέρη.

TRIPLE SHELL
(ΤΡΙΠΛ ΣΕΛΛ)

Όρυκτέλαιον πολύρευστον ιδίως διὰ καιρὸν λίαν θερμόν,
κατάλληλον διὰ μεγάλης δυνάμεως αυτοκίνητα, λεωφορεία
και βαρέα αυτοκίνητα. Κατάλληλον διὰ μοτοσυκλέτας.

GOLDEN SHELL
(ΓΚΟΛΝΤΕΝ ΣΕΛΛ)

Λίαν παχύρευστον ειδικῶς παρασκευασμένον διὰ μηχανάς
ψυχωμένας δι' αέρος.

SHELL GEAR OIL
(ΣΕΛΛ ΓΚΕΑΡ ΟΪΛ)

Εξαιρετικῆς ποιότητος όρυκτέλαιον διὰ τὸ κιβώτιον τῶν
ταχυτήτων και τοῦ διαφορικοῦ.

**SHELL TRANSMIS-
SION GREASSE**
ΣΕΛΛ ΤΡΑΝΣΜΙΣΣΙΟΝ
ΓΚΡΗΣ

Λίπος διὰ μηχανισμοὺς μεταδόσεως κινήσεων ἐκ τοῦ κινη-
τήρος (Transmission) κυλινδρικοῦς και με μπίλιες.

Τὸ ιδεώδες όρυκτέλαιον, όπως αποφεύγετε τὰς απανθρακώσεις. Τὰ
όρυκτέλαια ΣΕΛΛ διυλίζονται οθτως ώστε νὰ μὴ παρουσιάζουν ἀνθράκω-
σιν, ἔχουν δὲ ἀποδειχθῇ κατόπιν δοκιμῶν, διὲν ἀφίουν κατὰ τὴν χρη-
σιμοποίησιν ἀνθράκα.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ BENZINHN KAI OPYKTEΛAIA
ΣΕΛΛ

SHELL COMPANY (HELLAS) LTD

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

A. E. B. E. "Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1928

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΤΟΣ Δ'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 172

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ο «Ελληνικός Ταχυδρόμος» απογευ-
ματινή δμόφρων ἐφημερίς τῶν Ἀ-
θηνῶν σχολιάζουσα τὸ ἀρθροῖδιον τῆς
«Νέας Ἐποχῆς» τὸ ὑπὲρ τῆς συστάσεως
Λαϊκῶν Πολιτικῶν Συλλόγων, ὑπεστή-
ριξεν ἐν ἀρθροδίῳ διὲ ἡ σύστασις τῶν
Συλλόγων σκοντάπτει εἰς πολλὰ
αἷτια. Εἰς τὸν κάματον τοῦ λαοῦ ἀπερ-
ροφημένου ἀπὸ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν
δυσχερῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς και εἰς
τὴν ἀπροθυμίαν τῶν ἡγετίδων τάξεων
ἵνα ἀναλάβουν τὸ ἔργον τοῦτο. Συμφω-
νοῦμεν ἀπολύτως μετὴν δμόφρονα ἐφη-
μερίδα διὲ ἡ ἀντιμετώπισις τῶν δυσχε-
ρῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς ἔχει πράγματι
ἀπορροφήσει τὰς λαϊκάς τάξεις, μέχρι
τοῦ σημείου ὥστε νὰ θεωρῇ τὴν ἀνάγκ-
ην ταύτην ὡς προέχουσαν πάσης ἄλ-
λης. Ὅσον ὁμως ἀφορᾷ τὸ δεύτερον αἷ-
τιον, τὴν ἀπροθυμίαν δηλαδὴ τῶν ἡγε-
τέρων ἡγετίδων τάξεων διὰ τὴν ἀνάλη-
ψιν τοῦ ἔργου τούτου, φρονοῦμεν ἀδι-
στάκτως διὲ ἡ δμόφρων ἐφημερίς πλα-
νᾷται. Αἱ ἡγέτιδες τάξεις, δηλαδὴ οἱ πο-
λιτευόμενοι, οἱ ἐπιστήμονες, οἱ ἐπαγ-
γελματίαι, ὅσοι πράγματι ποιοῦν τὴν
Ἑλλάδα, οἱ πιστεύοντες ἀκλονήτως διὲ
ἡ Ἑλλὰς μόνον Βασιλευμένη θὰ εὐη-
μερήσῃ, οἱ πιστεύοντες ἀκόμη ὅτι μόνον
διὰ τῆς Ἐνώσεως πασῶν τῶν ἀντιδημο-
κρατικῶν δυνάμεων θὰ εξασφαλισθῇ ἡ
νίκη τῆς Ἰδεολογίας μας, ὅχι μόνον δὲν
θὰ ἐπιδείξουν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀ-
προθυμίαν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς
συστάσεως τῶν Λαϊκῶν Πολιτικῶν Συλ-
λόγων, ἀλλὰ και θὰ πρωτοστατήσουν,
ἀρκεῖ μόνον τὸ σύνθημα τῆς συστάσεως
τῶν Συλλόγων νὰ δοθῇ παρ' ἀνδρῶν,
ἐξεχόντων Ἰδεολόγων, εἰλικρινῶν, ἀνι-
διοτελῶν και ἐγνωσμένης μαχητικότητος.
Ποῖοι ἔσονται οἱ ἄνδρες οὗτοι; Ἰδοὺ τὸ

ἐρώτημα. Εἰς τοῦτο ἡ ἀπάντησις θὰ
δοθῇ μετ' οὐ πολὺ, ὅταν ἡ «Νέα Ἐπο-
χὴ» ἐξουσιοδοτηθῇ ἀρμοδίως ἐφ' ὅσον ἡ
συντελουμένη κίνησις πρὸς τὸν σκοπὸν
τοῦτον φθάσῃ εἰς συγκεκριμένα ἀποτε-
λέσματα.

Τὸ ναύαγιον τοῦ τορπιλλοβόλου «Πά-
νορμος» πληροῖ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν
ἄλλους ὀδυνηροῦ. Ἡ Ἑλλὰς χώρα κατ'
ἐξοχὴν ναυτικὴ και ἰδιάζουσαν ἀποδί-
δουσα σημασίαν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν
ναυτικῶν αὐτῆς; πολεμικῶν δυνάμεων,
ἐπλήρη βαθύτατα ἐκ τῆς ἀπωλείας τῆς
«Πανόρμου» εἰς στιγμὰς μάλιστα καθ' ἃς
ἡ Τουρκία ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξασφά-
λισιν τῆς ναυτικῆς ἐναντι τῆς Ἑλλάδος
ὑπεροπλίας. Καθῆκον τῆς Κυβερνήσε-
ως και καθῆκον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλή-
νων πρέπει ν' ἀποβῇ, ἡ ἀντὶ πάσης θυ-
σίας ἐνίσχυσις τοῦ Πολεμικοῦ ναυτικοῦ
διὰ νέων πλοίων, ἡ ἀρτιωτέρα ἐκπαί-
δευσις τῶν πληρωμάτων και ἡ ὅσον ἐνε-
δουσι ταχυτέρα ριζικὴ ἀναδιοργάνωσις τῶν
ναυτικῶν ἡμῶν δυνάμεων. Τὸ ἐθνικὸν
ναυτικὸν τῆς καταστροφῆς τῆς «Πανόρ-
μου» ἄς ἀφυπνίσῃ, ἐπὶ τέλους Κυβέρ-
νησιν και Βουλὴν και ἄς καταβληθῇ
σοβαρὰ προσπάθεια διὰ τὴν πλήρη ἐνί-
σχυσιν τοῦ πολεμικοῦ μας ναυτικοῦ.

Τὸ αὐτόχημα τῆς καταβυθίσεως τῆς
«Πανόρμου» ἔσχε μίαν συγκινητικὴν
ἐκδήλωσιν ἐνθυμίζουσαν τὴν εὐγενὴ εὐ-
διξίαν τῶν ναυτῶν τοῦ παλαιοῦ καλοῦ
καιροῦ διὰν ἐδοκιμάζοντο ὑπὸ τῆς Μοί-
ρας. Ἡ ἀπόπειρα αὐτοκτονίας τοῦ γεν-
ρας ὅσον και ἀτυχοῦς κυβερνήτου τῆς
καλοῦ ὅσον και πλωτάρχου κ. Δούνα. οὐτι-
«Πανόρμου» πλωτάρχου κ. Δούνα. οὐτι-
νος ἡ κατάστασις, εὐτυχῶς, ἐβελτιώθη
ἀποτελεῖ παρήγορον δείγμα διὲ δὲν ἀπέ-
λιπε τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ πολεμικοῦ

μας ναυτικού, ή συναίσθησις τῆς εὐθύνης. Μὲ τοιοῦτον εὐγενὲς ὄψικόν τὸ πολεμικόν μας ναυτικόν, θὰ ἐπανέσθῃ τὴν παλαιὰν ἐνδοξὸν σειρὰν ἐξ ἧς ἐξετέτραπεν ἀπὸ τοῦ ἀνατροπέως καὶ τοῦ κινηματίως.

Διαφωνοῦσα πρὸς ὅλον τὸν ἀντιβενιζελικὸν τύπον ἡ «Νέα Ἐποχή», συμφωνεῖ μὲ τὴν ἐπανεμφανισθεῖσαν «Πατρίδα» τοῦ κ. Σίμου διὰ πρὸς ἐπὶ νὰ ἐπανέλθῃ ὁ κ. Ἐλευθ. Βενιζέλος εἰς τὴν πολιτικὴν. Νὰ γείνη Πρωθυπουργός, Πρόεδρος Δημοκρατίας, Δικτάτωρ, Σωτὴρ τῆς «Πατρίδος» καὶ ὅτι ἄλλο φιλοδοξεῖ αὐτὸς καὶ ὁ κ. Σίμος. Συμφέρον τοῦ Βενιζελισμοῦ καὶ τῆς Δημοκρατίας εἶνε νὰ μείνῃ μακρὰν τῆς πολιτικῆς ὁ κ. Βενιζέλος, ἐνῶ συμφέρον ὑπέρτατον τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ καὶ τῆς Βασιλικῆς Ἰδεολογίας εἶνε νὰ ἐπανέλθῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὰ ὑπάτα τῶν ἀξιωμάτων, ὁ κ. Βενιζέλος. «Ὁ νοῶν νοῶτω»!

Εἰς τοὺς δι' ἐπιστολῶν ἐρωτήσαντας τὴν «Ν. Ἐποχήν» διατὶ αὕτη ἐπιμελῶς ἀπέφυγε πᾶσαν ἀνάμειξιν εἰς τὴν γενομένην ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ κ. Ἰ. Μεταξᾶ, ἀπαντῶμεν δι' ἡ «Ν. Ἐποχή» ἔχει ὡς δόγμα, τὸ ὅποῖον μετ' εὐλαβείας ἀπαρασαλεύτου τηρεῖ, τὴν πλήρη οὐδετερότητά της εἰς τὰς διαμάχας τοῦ ἡμερησίου τύπου τὰς ἀφορώσας τὰ πρόσωπα τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Χώρας.

Η διαμαρτυρία τῶν πολεμοπαθῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος κατὰ τῆς συνεχιζομένης παρεκλύσεως τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεώς των, ὀφείλει νὰ προσελκύσῃ ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον, ὅχι μόνον τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας. Ὁ Νόμος 2109 στηριζόμενος εἰς τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλιών, ἐψηφίσθη διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ καθ' ὅλας τὰς διατάξεις αὐτοῦ, καὶ ἡ Κυβέρνησις μὴ ἐφαρμοδύουσα τοῦτον, ἐγκληματεῖ ἐναντι τοῦ κόσμου τῶν παθόντων κατὰ τὸν Πόλεμον Μανεδόνων. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν δι' ἡ ἀπευθυνθεῖσα νέα διαμαρτυρία τῶν πολεμοπαθῶν θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ Νόμος 2109 θὰ ἐφαρμοσθῇ ἄνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως καὶ ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ περὶ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν παθόντων κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν κατοίκων τῆς Μεσσαρίας Κρήτης.

Υπάρχει ξένη ὁργανωτικὴ ἀποστολὴ τοῦ Ναυτικοῦ. Ἐπίσης τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Ἐπίσης τῆς στρατοῦ τῆς ξηρᾶς. Προσετέθη ἡδὴ ἀποστολὴ καὶ διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς Χωροφυλακῆς. Τὰ οικονομικὰ τῆς Ἑλλάδος καταστάνα ἀνθηρότατα μετὰ τὸ τριμερὲς δάνειον, θὰ ἐπιτρέψουν ἀσφαλῶς τὴν μετάκλησιν ὁργανωτῶν, τῶν τελωνείων, τῆς ἀγοροφυλακῆς, τῆς δασοφυλακῆς καὶ ὄλων τῶν κλάδων τῆς διοικήσεως. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Κράτος πρόθυμον εἰς τὴν παροχὴν πλουσίων ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς ξένους ὁργανωτάς, ἀρνεῖται μικρὰν ἀνακούφισιν εἰς τοὺς λιμοκτονούντας Ἑλληνας δημοσίους ὑπαλλήλους.

Ολαὶ αἱ ἐνδείξεις πείθουν δι' τῆς παρούσης Βουλῆς ὁ βίος δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ προσεχοῦς θέρους. Τὸ μοιραῖόν της τέλος ἐπέρχεται ὅχι μόνον ἐκ τῆς κακῆς της συνθέσεως — δημιουργήμα τῆς περιφήμου Ἀναλογικῆς — ὅχι μόνον ἐκ τῆς ἀδυναμίας της νὰ δώσῃ εἰς τὴν Χώραν Κυβέρνησιν σταθεράν καὶ ὁμοιογενή, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἀγόνου μέχρι τοῦδε ἔργου της, τὸ ὅποιον μόνον εἰς φθορὰν αὐτῆς καὶ τῆς ἐννοίας τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ συντελεῖ. Καὶ οὕτως δικαιούνηται πανηγυρικῶς ἐκ τῶν πραγμάτων, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὑποστηρίξαντες τὴν γνώμην, δι' τὸ Ἀναλογικὸν σύστημα, τῆς ἀνακαλυπτικῆς δεξιότητος τοῦ κ. Α. Παπαναστασίου θ' ἀπέβαινεν ἄκρως ἐπιζήμιον εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς χώρας καὶ εἰς οὐδὲν θὰ προήγαγε τὴν προσπάθειαν ὄλων τῶν πολιτικῶν μερίδων πρὸς ἀπὸ κατάστασιν μιᾶς πολιτικῆς ὁμαλότητος. Ἐλέχθη δι' ὁ κ. Καφαντάρης ἔχει ἐνδοιασμοὺς σοβαροὺς διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Νόμου περὶ Ἀναλογικῆς ἐκλογῆς καὶ δι' τοιοῦτους διαταγμοὺς διατυπώνει καὶ ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς. Δὲν τὸ πιστεύομεν. Διότι, αὐτοὶ πρὸ πάντων οἱ κκ. ἀρχηγοὶ θὰ ἐπείσθησαν πρωτίστως περὶ τῆς πλήρους χρεωκοπίας τοῦ ἐφαρμοσθέντος συστήματος. Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν σταθερᾶς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, πᾶσα θυσία τῶν ἀπόψεων τῶν κκ. ἀρχηγῶν θὰ εἶναι μεγάλη ὑπηρεσία εἰς τὴν Χώραν.

ΗΜΕΡΑΙ ΔΟΞΗΣ ΚΑΙ ΘΡΙΑΜΒΟΥ

ΤΑ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

(3)

Ἐντυπώσεις τῆς διακεκριμένης λογίας καὶ συγγραφέως
κ. Γκὺ ντέ Σαντεπλέρ, συζύγου τοῦ τότε ἐν Ἰωαννίνοις
Γάλλου Προξένου κ. Δυσσάπ.

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

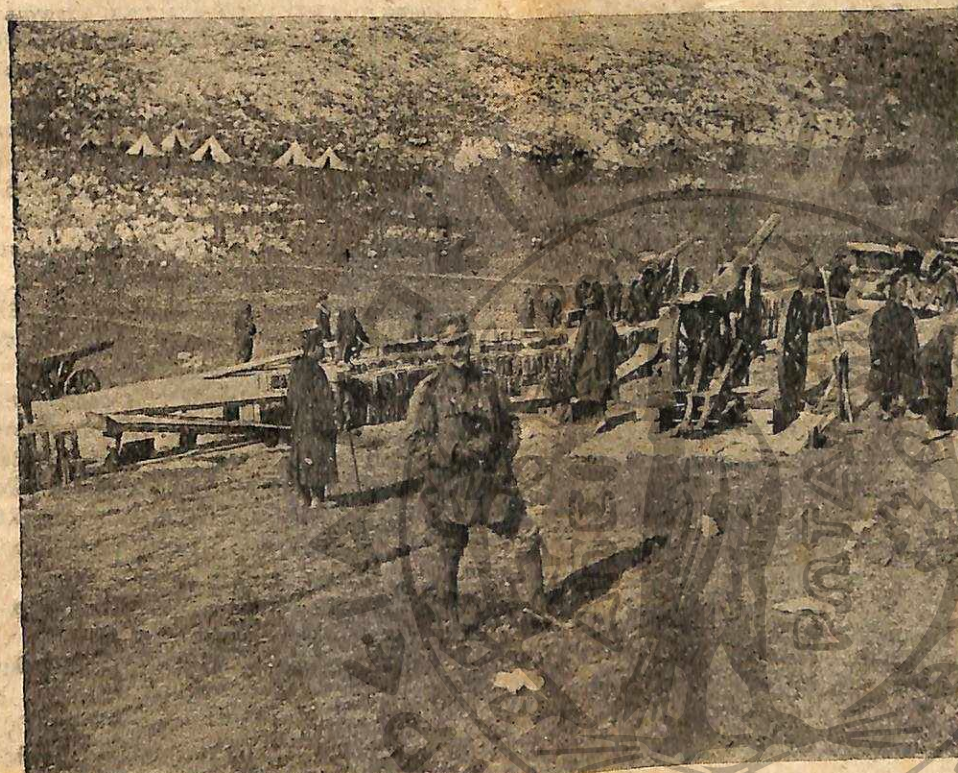
— Εἰς τὰς τέσσαρας ἐξερχόμεθα ἐκ νέου... Πολὺς κόσμος εἶνε εἰς τὰς ὁδοὺς. Σχετικὴ ἐξέγερσις, πυρετὸς ἀναμονῆς τὸν ὅποιον δὲν μποροῦν νὰ συγγρατήσουν τόσον οἱ Ὀθωμανοὶ ὅσον καὶ οἱ Ἕλληνες. Διήλομεν τὴν ἡμέραν μας ἐπὶ τῶν λόφων. Πλήθος ἀποτελούμενον ἀπὸ συμπλέγματα δύο-τριῶν φεσιῶν κατεβαίνει... Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν Ἑλλήνων λάμπουν. Οἱ Ὀθωμανοὶ εἶνε κατηφείς.

Ἐνας φίλος μας Ἕλληνα διερχόμενος μᾶς

λέγει σιγὰ-σιγὰ: «Αὐτὴν τὴν φορὰν τελειώνουν ὅλα».

Ἐν τούτοις κανεὶς δὲν μοῦ φαίνεται ὅτι νομίζει ὅτι ἡ ἡμέρα ἢ ἡ ὥρα τέλους ἤλθεν ἢ πλησιάζει... Καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δὲν πιστεύομεν.

Οἱ κανονισμοὶ τῶρα ρίπτονται κατὰ μεγαλείτερα χρονικὰ διαστήματα καὶ ὀλιγώτεροι. Ἐπὶ τῶν λόφων εὐρίσκωμεν κάποιον ὅστις μᾶς πληροφορεῖ: Ἡ μάχη ἦτο τρομερὰ! Εἰς τὴν δεξιὰν Τουρκικὴν πτέρυγα... Κατὰ τὰς δύο

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἰς τὸ στρατόπεδον κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Ἰωαννίνων

ἐθεάθη κύμα Τούρκων στρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι κατέβαιναν ἐκ τῶν κορυφῶν τῆς Μανωλιάσσας πρὸς τὴν πεδιάδα τῶν Ἰωαννίνων. Ὑπετέθη ὅτι ἐμάχοντο ὑποχωροῦντες ὑπὸ τὸ διαρκές καὶ καταστρεπτικὸν πῦρ τοῦ ἐχθροῦ. Μερικαὶ θέσεις ἔπεσαν εἰς τὴν Ραψίσταν, ὅπου τὰ τάγματα αὐτὰ τὰ ἐν συγχύσει εὐρισκόμενα ἐφάνησαν ὅτι ἤθελαν ν' ἀνασυνταχθῶν.

Ἡ Ραψίστα! Θεέ μου!... ἀλλὰ σχεδὸν εὐρίσκονται εἰς τὰ Ἰωαννίνα.

Ὁ ἥλιος ἔδυσε· θαυμάζω τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς φύσεως μὲ τὰς ἀπλὰς γραμμάς, τῶν ὁποίων τὰ δυνατὰ χρώματα χανόμενα ὀλίγον κατ' ὀλίγον μὲ θομβώνουν μὲ τὴν παράδοξον λάμψιν των, τὰ ὅρα μὲ τὸ ὑπέροχον ἰόχρουν χρῶμά των, ἡ κυανὴ λίμνη ὑπὸ οὐρανὸν ἐπίσης ἰόχρουν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου λάμπει εἰς ἀστήρ...

Οἱ λόφοι, τοὺς ὁποίους ὁ ἀπὸ δύο ἡμερῶν βομβαρδισμὸς ἐγέμισε μὲ ἐλθμάτα, εἶνε σιωπηλοὶ καὶ φαίνονται ἔρημοι. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἐξακολουθοῦν νὰ πολεμοῦν... ἀναμφιδόλως πολεμοῦν ὑπὸ τὸ Μπιζάνι. Δὲν ἀκούονται σχεδὸν κανονιοβολισμοί. Μόνον πυροβολισμοί, πυροβολισμοὶ ἄγριοι, ἀκατάπαυστοι, τρομεροὶ τῶν πυροβόλων ὅπλων, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων νομίζει τις ὅτι διακρίνεται τὸν ἦχον τῶν συγκρούσεων μηχανῶδ' ἀγχεμάχων ὅπλων... Μήπως ἐπιχειρεῖται ἔξοδος; Ἀληθῶς δὲν μπορῶ νὰ ἐννοήσω αὐτὸν τὸν καταχθόνιον θόρυβον, ὁ ὁποῖος ἔκαμνε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι, ἐμάχοντο θηριωδῶς σῶμα πρὸς σῶμα, καὶ ἡ φύσις καὶ ἡ αἰσθησις τῆς μάχης αὐτῆς μᾶς διέφυγεν!... Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, εἰς ἴσα χρονικὰ διαστήματα, ἤκούετο εἰς κανονιοβολισμὸς... Ἦτο παράδοξον. Ἐπειτα ὁ θόρυβος αἰφνίς ἔπαυσεν... ὅλα ἐσιώπησαν!...

Τώρα εὐρισκόμεθα σχεδὸν μόνον ἐπὶ τοῦ ὑψώματος. Ἡ νύξ ἀρχίζει. Τὸ τηλεσκόπιόν μου τὸ γυρίζω ἐν λεπτόν πρὸς τὴν Ραψίσταν—χωρὶν εἰς τὴν πεδιάδα εὐρισκόμενον κάτωθεν τῶν προπόδων τῶν λόφων. Πολλοὶ στρατιῶται τὸ κατέχουν. Τὶ περιμένουν ἐκεῖ;... Ἀορίστως χωρὶς νὰ ἐκφράσω, χωρὶς νὰ διευκρινίσω τὴν ἰδέαν μου, σκεπτομαι: «Μήπως εἶνε Ἕλληνες;» Εἰς τὸν ἀντίθετον μέρος πρὸς τὴν Πέτραν καὶ τὸ Κατσικὰ μία οἰκία καίεται, ἀναδίδουσα μεγάλας φλόγας.

Ἀριστερὰ κάτωθεν μᾶς εἰς μίαν ἀτραπὸν, ἡ ὁποία σχίζουσα τὴν ἐρυθρὰν ἀργίλλον τοῦ λόφου ἀνεβαίνει καὶ κατεβαίνει κατὰ τὰς ἰδιοτραπίας διακυμάνσεις τοῦ ἐδάφους, διακρίνομεν ἄλογα ποίμνια δευθυρόμενα πρὸς τὴν πόλιν, περι-

τριγυρισμένα ἀπὸ στρατιώτας, οἱ ὅποιοι σιγῶνουν... μάλιστα, δὲν ἀπατῶμεθα σιγῶνουν τὰς σκιηδᾶς.

Ἐρχονται ἀπὸ τὴν Πέτραν; Εἶνε σκηναὶ τῆς ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου... ἢ μήπως εἶνε αἱ σκηναὶ τοῦ σιρατηγείου τοῦ Ἐσσάτ πασσᾶ;...

Παραδιδόμεθα εἰς τὰς φοβερωτέρας ὑποθέσεις.

Ὅλα φαίνονται ὡς νὰ δεικνύουν ὅτι οἱ Ἕλληνες κατέλαβον τὴν Μανωλιάσσαν καὶ προφάτως ὅλους πρὸς τὰ δεξιὰ λόφους... ὦ!, ἂν σήμερον ἡ Μανωλιάσσα, τὸ Μπιζάνι ἀναμφιδόλως θὰ πέσῃ σήμερον, ἐντὸς τῆς ἡμέρας... ἢ τὸ ἔραδον.

Θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀντίστασις τῶν Τούρκων;... Τί θὰ συμβῇ; Θὰ πολεμήσουν εἰς τὴν πεδιάδα, ὑπὸ τὰς οἰκίας, ἐντὸς τῶν ὁδῶν τῶν Ἰωαννίνων;...

Επιστρεφόμεν εἰς τὴν πόλιν. Ἀπὸ τὴν πρῶτην στιγμήν πού τὴν διήλθομεν ἔχει ἀλλάξει θέσιν. Οἱ ἀνήσυχοι περιπατῆται ἔχουν ἐπιστρέψει στὰ σπίτια τους. Στρατιῶται καθ' ὁμίλους ἔχουν γεμίσει τὸ μέρος πού διερχόμεθα, πού τὰ πρόσωπά των φαίνονται ἄγρια καὶ παραγμένα. Μόλις δυνάμεθα νὰ διέλθωμεν διὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ τῶν ἀνθρώπων καὶ ν' ἀποφύγωμεν νὰ καταπατηθῶμεν ἀπὸ τὰ ἄλογα.

Ὁ Ἐσσάτ πασσᾶς, φαίνεται, ἐπέστρεψεν ἐπειγόντως εἰς Ἰωαννίνα. Ἡ κατάστασις εἶνε ἀναμφιδόλως πολὺ σοβαρά... Πανταχοῦ βασίλευει ἡ ἀταξία, ἡ σύγχυσις... καὶ ὁ ἄνεμος τῆς ὑποχωρήσεως ἐρυσεν ὅλους αὐτοὺς τοὺς στρατιώτας κουρασμένους καὶ ἀποθαρρημένους.

Ἀμαξία φθάνουν ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης πένθιμοι παρελάσεις καὶ πάλιν φέρουσαι τραυματίας.

Ὁ σιρατιωτικὸς ἱατρὸς, τὸν ὁποῖον γνωρίζομεν ὀλίγον, μᾶς πλησιάζει. Εἶνε ὠχρότατος! Ἡ φωνὴ του τρέμει, ἐνῶ μᾶς ζητεῖ τὴν ἄδειαν νὰ στείλῃ εἰς τὸ σπίτι μᾶς ἓνα μικρὸν κιβώτιον τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον τοῦ εἶνε προσφιλές... Θέλει νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ... κάτι ψιθυρίζει... δὲν ξέρει τί νὰ πῇ.

— Πάμε πολὺ ἄσχημα... Ἐγὼ πανικὸς εἰς τὴν Ραψίσταν. Διστάζει... τὸν ἐρωτῶ.

— Οἱ Ἕλληνες κατέλαβον τὴν Μανωλιάσσαν;...

Διστάζει ἀκόμη.

— Δὲν ξέρω ἀκριβῶς τί συνέβη... Μᾶς ἔφεραν πολλοὺς πᾶρ ἀπολλοὺς τραυματίας... Ἡ Μανωλιάσσα; Μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ Μανω-

λιάσσα ἔπεσε... ναί...

Ἡ συγκίνησίς του εἶνε τόσο ὥστε δὲν ἐπιμένει... τὸν ἀφίνομεν δεχόμενοι εὐχαρίστως ἐκεῖνο τὸ ὅποιον μᾶς δίδει νὰ τοῦ φυλάξωμεν...

Μέγα πλῆθος ἀξιωματικῶν, στρατιωτῶν, καλπάκια φαῖα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ κόκκινα φέσια καὶ τὰ λευκὰ σαρίκια εἶνε σπάνια, μυρμηκιά ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ κοιναρίου. Ἐνας ἀξιωματικὸς, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, μᾶς λέγει ὀλίγα λόγια. Περιμένομεν ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς θύρας τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητηρίου ἔπειτα ἐμφανίζεται ὁ Νασυμάν πασσᾶς... Ὡ! ποτέ δὲν θὰ λησμονήσω τὸ ὠχρόν αὐτοῦ πρόσωπον τὸ ταραγμὸν καὶ ἀλάπεξηραμμένον ἀπὸ τὴν ὀδύνην τῆς λύπης καὶ τὴν λεπτὴν καὶ διακκεκομμένην φωνήν. Καὶ ὁ Νουμάν πασσᾶς

ἐπίσης κάτι ψιθυρίζει... μόλις δυνάμενος νὰ εἰρή τὰς λέξεις.

— Ἐγὼ πανικὸς... Τετέλεσται... Θὰ παραδώσωμεν τὴν πόλιν... Ἐὰν δὲν γείνη τοῦτο, θὰ βομβαρδισθῇ σήμερον τὴν νύκτα... Ὁ ἀγὼν θὰ εἶνε ἀνωφελής, ἄσκοπος... Μία αἱματοχυσία!... Ὁ Ἐσσάτ πασσᾶς ἀνέβη πάλιν εἰς τὸ Διοικητήριον... Αναμένονται οἱ πρόξενοι διὰ νὰ συσχεφθῶν... Ὁ Ἐσσάτ πασσᾶς θέλει νὰ τοὺς παρακαλέσῃ νὰ παρέμβουν.

Ἀκούω ἀορίστως, καὶ ἀκόμη ἀοριστότερον καταλαβαίνω... Ἀγωνία μὲ κατέχει... Τὸ αἷμα βοᾷ εἰς τὰ αὐτιά μου... Αἰσθάνομαι ὅτι κατέχομαι, καταθλίβομαι, ἀπὸ τὰ γεγονότα τῶν ὁποίων ἔγεινα μάρτυς, καὶ τὰ ὁποῖα μοῦ φαίνονται τόσο σοβαρὰ καὶ μυστηριώδη καὶ τόσο γε-

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β', παρακολοῦθοῦντες ἀπὸ τὸ παρατηρητήριον τοῦ Στρατηγείου τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Μπιζανίου.

εις τον όποιον κατορθώνει να προσόδω πάντοτε άλλην μορφήν και άλλην έννοιαν.

Και έχομεθα και πάλιν εις την Κρήτην. Δις γενομένων έκλογών, ο κ. Βενιζέλος έφερει εις την Βουλήν ελάχιστην μειονοψηφίαν, και μη δυνάμενος διά της συνταγματικής όδου να επιβληθῇ, έξηλθεν εις το Θέρισον με την σημαίαν της Ένώσεως. Έχομεν λοιπόν μεταβολήν εις την έξωτερικήν του πολιτικήν, δηλαδή εις τον τρόπον της επιδιώξεως της Ένώσεως, ουχι διά της πλήρους αυτόνομίσεως, ως υπεστήριζε παρά τῷ Προίγκω, θά επιτυχάνετο ή Ένωσις, αλλά δι' άμέσον τρόπον, και μάλιστα επαναστατικού. Μετ' ολίγας ήμέρας, ως είδομεν προηγουμένως, έπροσπάθησε να μετατρέψῃ τὸ πρόγραμμα της επαναστάσεως εις έσωτερικόν, αλλά συγκρατήθη υπό των φίλων του. Και τότε ενέμεινεν εις τὸ έννοτικόν κήρυγμα και έπραξε τὸ πᾶν διὰ τὴν παύσιν της Πολιτείας, άποσυνθέτων, όπως και τώρα, την μόνην δημοσίαν δύναμιν ποῦ είχομεν, την χωροφυλακήν, διὰ λιποταξιών, προσκαλῶν τοὺς δημοσίους υπαλλήλους να εγκαταλείπουν τὰς θέσεις των και να προστρέχουν εις τὸ Κίνημα, καταλύον τὰς αρχὰς εις τὰ όλίγα μέση εις τὰ όποια επεκράτησεν ή επανάστασις, προκαλῶν αίματηράς συγκρούσεις μεταξύ της εις τὸ καθεστὼς άπομεινάσης πιστῆς χωροφυλακῆς και των εις τὸ κίνημα λιποτακτησάντων ευαρίθμων χωροφυλάκων και ίταξιωματικῶν, συγκροτῶν μισθοφορικόν στρατὸν ἐκ χωρικῶν άγρινύστων, συνεννοούμενος άδιαλείπτως διὰ μυστικῶν προσώπων μετὰ των ἐν Χανίοις προξένων της Άγγλίας και Γαλλίας, και δίδων δημοσιογραφικὰς συνεντεύξεις, κατὰ τὰς όποιας στερεοτύπως, και παρ' άλλην τὴν μειοψηφίαν του, απέκαλει τὴν Άρμοστείαν καταφρόνουσαν, ως ανόμοια και τώρα τὸ κράτος καταφρόνει εις πρόσφατον δημοσιογραφικὴν συνέντευξιν.

Άλλά τὸ κίνημα εκείνο απέτυχε. Η επανάστασις απέκαμε και έξητήσεν όπως—όπως να συνθηκολογήσῃ με τοὺς προξένους, υποχρεωθείσα να παραδώσῃ τὰ όπλα, ἐπὶ τῇ υποσχέσει άμνηστίας και έσωτερικῶν μεταρρυθμίσεων. Τὸν Κρητικὸν επαναστάτην υπερεώθησαν να παραδώσῃ τὰ όπλα τους, άποδεικνύει, διὰ τοὺς γνωρίζοντας τὸν Κρητικὸν χαρακτήρα τὴν παταγώδη άποτυχίαν τοῦ Κινήματος. Ο κ. Βενιζέλος, φυσικά, προσπειοιέτο τὸν ευχαριστημένον, αλλά ὁ αὐτόματος τεματισμὸς της επαναστάσεως και ή προθυμία της παραδόσεως 700 όπλων έμαρτύρουν άλλα.

Τόσον άδόξως έτελείωσεν ή θερισιανή επανά-

στασις τὸ φθινόπωρον τοῦ 1905, με μόνον θετικὸν άπόκτημα τὴν κήρυξιν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου εις τὰς πόλεις, και τὴν ενεργοτέραν ανάμειξιν των προξένων εις τὰ της Διοικήσεως. Γενόμενων δέ έκλογῶν διὰ τὴν συγκρότησιν Συνελεύσεως, υπό τὴν επίβλεπν των διεθνῶν στρατευμάτων, έξεληθόντων εις τὴν υπαίθρον χώραν τῇ ενεργείᾳ τοῦ κ. Βενιζέλου, έμειοψηφίσε και πάλιν, τρίτην ταύτην φοράν, τὸ Κόμμα του.

Άλλ' αἱ ραδιουργίαι και αἱ παρασκηνιακαὶ διαβολαὶ αὐτοῦ κατὰ τοῦ Προίγκτος δέν έπαισαν. Καὶ κατὰ τὸν Ιούλιον τοῦ 1906 επέδωθη υπό των Προξένων των προστατίδων Δυνάμεων διακοίνωσις πρὸς τὸν Προίγκτα Γεώργιον, διὰ της όποιας άνεγνωρίζετο εις τὸν Βασιλέα των Ελλήνων τὸ δικαίωμα να προτείνῃ εις τὰς Δυνάμεις τὸν Υπατον Άρμοστήν, τὸν όποῖον εἴαν ενέκρινον, θά διώριζον αὐταί, αναγγέλουσαι άπλως τὸν διαρισμὸν εις τὸν επικυρίαρχον. Άλλά διὰ της αὐτῆς νότας επεβάλλετο διοικητικὸς και οικονομικὸς έλεγχος εις τὴν νήσον, διὰ διορισμοῦ ξένου οικονομικοῦ έλεγκτοῦ και ἐνός τρόπου τινι διοικητικοῦ άνθυπάτου, κηδεμονεύοντος τὸν προίγκτα, και άλλοι περιοριστικοὶ όροι ὄχι μόνον της αὐτονομίας της Κρήτης, αλλά και της εθνικῆς της εξέλιξεως.

Η Ελληνική Κυβέρνησις έτηλεγράφησε τότε πρὸς τὸν προίγκτα να καλέσῃ τὴν υπό των κ. Βενιζέλου αντιπολίτευσιν και να τὴν έξορκίσῃ, ἐν ὀνόματι των εθνικῶν συμφερόντων, να συμφωνήσῃ με τὴν συμπολίτευσιν της Συνελεύσεως, όπως άποκρουσθῇ διαφώνως υπό τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ή διάταξις της διακοίνώσεως ή άφορῶσα τὴν επιβολήν τοῦ έλέγχου. Πρὸς τὸν ίδιον σκοπὸν κατήλθεν εις Χανιά και ὁ πολιτευτὴς Μπουφίδης, άποσταλμένος ἐκ μέρους τοῦ Θεοτόκη προεδρεύοντος της Κυβερνήσεως. Άλλ' ὁ κ. Βενιζέλος άντέστη κατηγορηματικῶς εις τοῦτο, και έγινετο δήλωσις ὅτι ή αντιπολίτευσις άποδέχεται «εύγνωμόνως» τὴν διακοίνωσιν των Δυνάμεων. Κ' ἐνῶ άλλοτε υπεστήριζεν ὅτι ή Κρήτη μόνον πλήρως αὐτονομιμένη και γινόμενη κυρία ἐν τῷ ίδίῳ οἴκῳ θά ήδύνατο να πραγματοποιήσῃ τὴν Ένωσιν, και ἐνῶ βραδύτερον έξηλθεν υπό καθαρώς έννοτικόν πρόγραμμα εις τὸ Θέρισον, ήδη διὰ τὴν κορέσῃ τὸ κατὰ τοῦ Προίγκτος πάθος του, έστεργεν ὄχι μόνον να περιορισθῇ ή αὐτοδιοίκησις της πατρίδος του, αλλά και να κατενεχθῇ καίριον πλήγμα εις τὴν Εθνικήν της υπόθεσιν, διὰ τοῦ διορισμοῦ ξένων έλεγκτῶν και άνθυπάτων, και διὰ της επισήμου αναγνωρίσεως, ὅτι τὰ μέλη της βασιλευούσης ἐν Ελλάδι οἰκογε-

ναίας εἶνε άνίκανα να ήγεμονεύσωσι μετ' εὐδοκίμῆσεως εις ιδιαίτερα τμήματα της φυλῆς.

Απεδέχθη λοιπόν ὁ κ. Βενιζέλος «εύγνωμόνως» τὴν διακοίνωσιν, και διὰ συνεντεύξεώς του εις τὴν έφημερίδα «Χρόνος» έπειρώθη με έλεεινὴν δικολαβικήτητα να δικαιολογήσῃ τὴν τοιαύτην στάσιν του. Τοῦτο εἶνε ανάγκη να έντιπωθῇ εις τὴν μνήμην τοῦ αναγνώστου, διὰ να έννοηθῶν καλλίτερα ὅσα θά εἴπωμεν περὶ της ευθύτητος και έντιμότητος τοῦ κ. Βενιζέλου άπέναντι των ξένων, ένεκα των όποίων τὸν άνηγόρευσαν «μεγάλον πολιτικόν».

Ο Προίγκτ, άφού κατέβαλλε πᾶσαν προσπάθειαν όπως διαγραφῇ ὁ όρος της νότας περὶ τοῦ έλέγχου, καθὼς και ὁ έτερος περὶ διαγραφῆς των Ελλήνων αξιωματικῶν, οἱ όποιοι θά κατήρχοντο εις Κρήτην, ἐκ των στελεχῶν τοῦ ελληνικοῦ στρατοῦ, και ένεκα των συνεχῶν προστριβῶν αὐτοῦ πρὸς προξένους της Γαλλίας και Άγγλίας οἱ όποιοι διέκειντο φιλικῶς πρὸς τὸν κ. Βενιζέλου, υπέβαλε τὴν παρατήσιν του και άνεχώρησε, παρά τὰς ζωηροτάτας διαμαρτυρίας της πλειψηφίας της Συνελεύσεως πρὸς τὰς Δυνάμεις, και τὴν έννοπλον εξέγερσιν τοῦ κρητικοῦ λαοῦ, συνάδροισθέντος εις Μαλάξαν και κατελ-

θόντος εις Χαλέπαν όπως διά έμποδίση τὴν άναχώρησιν.

Ο κ. Ζαμης προταθείς υπό τοῦ Βασιλέως και διορισθείς υπό των Δυνάμεων, έπρόκειτο να κατέλθῃ εις Κρήτην. Άλλ' έπειδή ή ἐκ της άπομακρίσεως τοῦ Προίγκτος δυσφορία δέν είχε κοπάση εύρίσκοντο δέ ακόμη εις Μαλάξαν οἱ έννοπλοι, ὁ κ. Βενιζέλος, καλέσας εις συνεδρίαν τοὺς φίλους του, έπρότεινε να γίνῃ έγγραφον πρὸς τὴν ελληνικὴν Κυβέρνησιν, δι' οὗ να συζητηθῇ ή αναβολή της καθόδου τοῦ κ. Ζαμης εις Κρήτην ἐπὶ τινας μῆνας. Άλλ' ή αντιπολιτωκάτη αὐτῇ πρότασις, περὶ της όποιας άμέσως έλέχθη ὅτι έγινετο κατὰ σύστασιν προξένου προστατίδος Δυνάμεως, άπερρίφη υπό των φίλων του, και ὁ κ. Ζαμης έγινετο δεκτός ἐν Κρήτη μετὰ γενικῶν συμπαιδιῶν.

Γενομένων βουλευτικῶν έκλογῶν ἐν τῇ νήσῳ, ὁ κ. Βενιζέλος έμειοψηφίσε και πάλιν. Και εξακολούθει μειοψηφῶν πάντοτε ἐκ των έκλογῶν μέχρι της ἐκ Κρήτης αναχωρήσεώς του διὰ τὴν Ελλάδα.

(Ακολουθεῖ)

ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΥΛΑΚΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Η ἐν τῇ Βουλῇ διεξαχθεῖσα συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1927—1928 απέδειξεν ὅτι ή ὅλη οικονομική κατάστασις τοῦ Κράτους, πᾶν ἄλλο εἶνε ή ευχάριστος, άφού μάλιστα αὐτὸς ὁ κ. Καφαντάρης εις παρατήρησιν κυβερνητικοῦ βουλευτοῦ δέν έδίδαξε ν' άπαντήσῃ ὅτι εις Κράτος χρεωκοπημένον, ή ὅπως διώρθωσεν κατόπιν τὴν φράσιν του, διατελοῦν υπό τὴν άπειλὴν χρεωκοπίας, δέν δύναται να γίνῃ τίποτε πρὸς ένίσχυσιν της παραγωγῆς και βελτίωσιν των κοινῶς κειμένων. Εκ της συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ή μᾶλλον τοῦ άπολογισμοῦ κατεδείχθη ὅτι τὰ μὲν έσοδα δέν έφθασαν τὰς προβλέψεις τοῦ κ. ύπουργοῦ των Οἰκονομικῶν, παρά τὴν επιβολήν 700 εκατομμυρίων νέων φόρων, κατὰ τὸν κ. Καφαντάρην, και 1,800,000,000 δραχμῶν πόρους, αξιηθέντας μέχρι 2 δισεκατομμυρίων και διακοσίων εκατομμυρίων διὰ προσθέτων φορολογιῶν, ως άναφέρεται εις τὴν εἰσηγήσιν τοῦ κ. ύπουργοῦ των Οἰκονο-

μικῶν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον. Τὰ έσοδα δέ ἐν τοῦτοις, παρά τὴν τακτικήν της μη διαθέσεως πιστώσεων και διὰ τὰς ποιήλας ανάγκας τοῦ Κράτους, υπερέβησαν τὰ προϋπολογισθέντα και αἱ δοθεῖσαι άναπληρωματικαὶ πιστώσεις εις διάφορα Υπουργεία εἶνε δείγμα της γενομένης σπατάλης. Εὰν εις ταῦτα προστεθῇ και ή ματαίωσις πάσης οικονομίας και ή έλλειψις πάσης περισυλλογῆς, πιστοποιεῖται οὕτως ὅτι ή ὅλη δημοσιονομική πολιτική τοῦ κ. ύπουργοῦ των Οἰκονομικῶν απέβη άκαρπὸς και οὐδόπως συνετέλεσεν εις τὴν βελτίωσιν της οικονομικῆς καταστάσεως της χώρας, τοιςαντίον δέ προήγαγε τὴν ατενοχωρίαν και τὴν δυσφορίαν και ηῤῥησεν τοὺς φόρους, ἐνῶ συγχρόνως κατέστησεν προβληματικήν τὴν ὅλην πολιτικήν της σταθεροποιήσεως τοῦ νομίσματος και της εξυγιάνσεως των δημοσίων Οἰκονομικῶν.

Επομένως δέ ακόμη εις τὴν Βουλὴν κατὰ

ταῦτα ἐκ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Αἰγυπτιακῆς κυριαρχίας, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ σχετικῇ δηλώσει γίνεται ρητὴ ἐπιφύλαξις περὶ τῶν ἀγγλικῶν δικαιωμάτων τῶν συμφυῶν πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῶν αὐτοκρατορικῶν συγκοινωνιῶν. Ὁ διθνής χαρακτήρ τῆς Διώρυγος, χρονολογεῖται ὀληθῶς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ διατάγματος τῆς παροχωρήσεως, καθωρισθὴ δὲ ἀκριδέστερον ἐν τῇ συμφωνίᾳ τῇ συναρθεῖσθαι τῷ 1888 μεταξὺ τῶν μεγάλων δυνάμεων καὶ ἄλλων μικροτέρων ἐξίσου ἐνδιαφερομένων. Ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, ἡ Διώρυξ οὐδέποτε δύναται νὰ κλεισθῇ καὶ πρέπει νὰ ἀφίεται ἐλευθέρᾳ ἡ διόδος εἰς τὰ πολεμικὰ σκάφη ἐμπολέμων δυνάμεων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ἀπέχουν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν τῇ ζώνῃ αὐτῇ.

Ἀλλ' εἶναι εὐνόητον ὅτι τὸ ζήτημα παρέχει λαβὴν εἰς ἀντιλογίας καὶ ἀμφισβητήσεις, ἵσως δὲ καὶ εἰς περιπλοκάς. Τὰ τεράστια συμφέροντα τὰ συνδεόμενα πρὸς τὴν Διώρυγα καταπρίζονται εἰς στατιστικὰς τῆς κινήσεως, ἡ ὁποία ὑπερέβη ἤδη ἀπὸ τοῦ 1924 τὴν πεντοπολεμικὴν, καὶ ἡ ὁποία τῷ 1926 ἐσημείωσε τὴν διόδον 3.980 πλοίων, χωρητικότητος 26 ἑκατομμυρίων τόννων.

Οἱ ἀριθμοὶ ἐπιβεβαιοῦν ὅτι εἶχε προβλεφθῇ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν περὶ τῆς ἀσθενοῦς ἐπιδράσεως ἣν τὸ ἀνοιγμα τῆς Διώρυγος τοῦ Παναμά θὰ εἶχεν ἐπὶ τῆς κινήσεως τῆς Σουεζίου, ἡ ὁποία καὶ σήμερον ὑπερβαίνει κατὰ τὴν κίνησιν τὴν πρώτην περὶ τὸ ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον τόννων. Ἀπὸ Νέας Ὑόρκης εἰς Χογκόγκον ἡ ἀπόστασις εἶναι διὰ τῆς Διώρυγος τοῦ Παναμά 11 χιλιάδες μίλια καὶ 11.730 διὰ τῆς Διώρυγος τοῦ Σουεζ ἄλλ' ἡ τελευταία αὕτη

ὁδὸς παρέχει εἰς τὰς ἐμπορικὰς κραμάς τὸ μέγα πλεονέκτημα τῶν πολλῶν λιμένων τῆς Μεσογείου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναλογίαν ἐπὶ τῆς κινήσεως ἡ ἀγγλικὴ σημαία διατηρεῖ διὰ τὸ Σουεζ, τὴν ἀναμφισβήτητον ὑπεροχὴν μὲ 57,4 ο)ο τῆς ὅλης κινήσεως· ἀκολουθεῖ ἡ ὀλλανδικὴ σημαία μὲ 11 ο)ο, ἡ γαλλικὴ μὲ 6,7 ο)ο ἡ ἰταλικὴ μὲ 5,2 ο)ο καὶ ἡ γερμανικὴ 8,3 ο)ο.

Εἰς τὸ μέγα οἰκονομικὸν ἐνδιαφέρον προτίθεται διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἀνάλογον στρατηγικὸν τοιοῦτον. Ἀρκεῖ νὰ ὑπομνησθῇ ὅτι, κατὰ τὸν πόλεμον, ὑπὲρ τὸ ἐκτασμούριον μαχητῶν μεταφέρθησαν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς Διώρυγος. Εὐνόητος εἶνε ἄρα ἡ προσοχὴ καὶ ἡ ἀνταρσία, μαθ' ἧς παρακολουθεῖται ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἐξέλιξις τῶν αἰγυπτιακῶν πραγμάτων ἅτινα, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην, δὲν δύναται νὰ χωρισθοῦν ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς Διώρυγος. Ἡ ἀποφίς αὕτη ὑποστηρίζεται καὶ ὑπὸ πολλῶν ἄλλων, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Μαρσάλ, ἐν ἀξιοσημειώτῳ ἄρθρῳ τῆς Quarterly Review

ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ ἀρθρογράφος ἐπικρίνει, τὰ ἀπὸ τοῦ 1914 καὶ ἐντεῦθεν διαπραχθέντα ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς σφάλματα, μέμμεται τοῦ λόρδου Ἀλλεμπυ ἐπὶ ἀδυναμία τῆς πολιτικῆς τοῦ, δηλοῖ ὅτι τὴν προκήρυξιν τοῦ Προτεκτοράτου ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ προσάρτησις καὶ συμπεραίνει ὡς ἐξῆς. «Ταχέως θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ προσαρτήσωμεν τὴν Αἴγυπτον, ἵνα περιφρουρήσωμεν τὰς συγκοινωνίας μας πρὸς τὴν Ἀπω Ἀνατολὴν ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ ἀσφάλεια τῆς αὐτοκρατορίας μας».

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΟΥΝΑΡΗ

Ἐπαναλαμβάνεται ἡ δήλωσις ὅτι ἡ ἐκδοσις τοῦ Βου Τόμου τῆς Ἱστορίας Δ. Γούναρη (τοῦ κ. Γω. Μάλλωσιν) καθησεται σασα ἐκ τῆς βραδύτητος τῆς μεταφράσεως τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν τῆς δι-

κῆς τῶν 6, θὰ τετρατισθῇ ἐντὸς τοῦλάχιστον δύο μηνῶν. Οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ν. Ἐποχῆς» οἱ ἐμβάσαντες τὴν συνδρομὴν τοῦ τρίτου ἔτους, θὰ λάβουν ΔΩΡΕΑΝ τὸν Βον Τόμον, ὡς ἔλαβον ἤδη τὸν Α'. Τόμον.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΜΠΟΣΔΑΡΙ

Ἡ ἄνοδος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου Ὑπουργείου Ζαῖμη.— Ἑλληνικὴ νομοφροσύνη καὶ Γαλλικὴ ἀντίδρασις. — Αἱ βενιζελικαὶ σκευωραὶ. — Πῶς ἀπέτυχεν ἡ ἀποστολὴ τῶν πριγκήπων Νικολάου καὶ Ἀνδρέου — Ὁ ἀπαίσιος ρόλος τοῦ Γκυγιμέν

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

Ἐξακολουθῶν ὁ κόμης Μποσδάρη τὴν ἐξιστόρησιν τῶν τραγικῶν γεγονότων τῆς δραματικωτέρας περιόδου τῆς ἑλληνικῆς ιστορίας, περιγράφει τὰ προηγηθέντα τῶν νοεμβριανῶν διὰ τὰ ὁποῖα ἀποκλείει τὸν χαρακτήρα τῆς ἐξέλιξεως τὸν ὁποῖον ἀπέδιδεν εἰς αὐτὰ ὁ γαλλικὸς τύπος.

Περιγράφων ἀκολουθῶς αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ νοεμβριανὰ λέγει:

Τὸ πρωὶ τῆς 18)1) Δεκεμβρίου, ἀποβιβάσθησαν λίαν πρωὶ καὶ ἐβάδισαν πρὸς τὰς Ἀθήνας. Ἐφθασαν εἰς τὴν πόλιν καὶ κατέλαβον τὰ πέριξ αὐτῆς ὑψώματα ἄνευ ἀντιστάσεως, Ἀλλ' ὅταν ἐπεχείρησαν νὰ πλησιάσουν εἰς τὰ δημόσια καταστήματα καὶ τοὺς στρατώνας οἱ Ἕλληνες ἤρchiσαν νὰ κινούνται. Αὐτῇ μού φαίνεται ἡ πιθανωτέρα ἐκδοσις ἐπὶ τῶν συμβάντων τὰ ὁποῖα προηκόμισαν ἐντὸν πολεμικῇ ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦ διαπιστώσεως τοῦ πρώτου βαλόντος. Βέβαια, ἐπ' οὐδὲν λόγῳ οἱ Ἕλληνες δὲν θὰ ἐπέτρεπαν εἰς τοὺς συμμάχους νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς τὰ δημόσια καταστήματα. Περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἡ πόλις ἀντήχει ὁλόκληρος ἀπὸ τουφεκοβολισμοῦ καὶ ἀπὸ βολὰς μυδραλλιοβόλων καὶ περὶ τὴν τρίτην ἀπογευματινὴν ὁ στόλος ἤρchiσε νὰ ἐξαποστέλλῃ δβίδας ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων, ἀνελθούσας εἰς ἐξήκοντα. Αἱ περισσότεραι ἔπεσαν πέριξ τοῦ βασιλικοῦ ἀνακτόρου, τινὲς δὲ καὶ ἐξεργάγησαν. Μία ἄλλη ἔπεσεν εἰς ὑπόστασιν μόλις πενήκοντα μέτρων τῆς πρεσβείας. Περὶ τὸ ἑσπέρας οἱ συνάδελφοί μου τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας ἐπληροφόρηθησαν ὅτι ὁ ναύαρχος Φουρνέ εὐρίσκειτο αἰχμάλωτος εἰς τὸ Ζάππειον καὶ βλέποντες ὅτι τὸ πῦρ ἐξηκολούθει πανταχόθεν ἐξήτησαν νὰ ἔλθουν εἰς διαπραγματεύσεις μὲ τὸν Βασιλέα. Ἐγὼ μετέβην εἰς τὰ ἀνάκτορα τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὅποιαν ἐτετρατίζετο ἡ συνδιάλε-

ξις τῶν πρεσβευτῶν μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ δὲν ἤκουσα τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς περιεργότατα ἐπεισόδια, δεδομένου ὅτι ὄχι μόνον ὁ Βασιλεὺς ἀλλὰ καὶ οἱ πρεσβεῦται αὐτοὶ τῶν προστατῶν Δυνάμεων ἡπτελοῦντο ἀπὸ τὰ ἴδια τῶν πυροβόλων. (Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνομιλίας τῶν πρεσβευτῶν μετὰ τοῦ Βασιλέως, ὁ συμμαχικὸς στόλος ἐξηκολούθει νὰ βάλλῃ κατὰ τῶν ἀνακτόρων. Περὶ τὴν ἐνδεκάτην νυκτερινὴν, ἐκλήθην εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρεσβεῖαν. Εὐρὸν ἐκεῖ τοὺς πρεσβεῦτας καὶ τὸν πρωθυπουργὸν Λάμπρον καὶ συζητοῦντας ζωηρῶς. Μόλις εἰσῆλθον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ σερ Φ. Ἑλλιστ καὶ μού ἐξητήθη νὰ συμφωνήσω ἐπὶ ἐνὸς ἀνακοινωθέντος δημοσιευμένου διὰ τοῦ τύπου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐλέγετο ὅτι, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀντιδράσεως τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ἐκχώρησιν τοῦ πολεμικοῦ ὅπλου τὸ ὁποῖον ἤξιώσεν ἡ Γαλλία, θὰ ἱκανοποιούμεθα μὲ τὴν παρόδοσιν ἑξ ὁμοῦ πυροβολαρχιών. Ἀπῆντησα εἰς τὸν γάλλον συνάδελφόν μου ὅτι τὸ ἀνακοινωθέν αὐτὸ ἀποτελεῖ συμβιβασμὸν ταπεινωτικόν, ὅτι μολοντί ἡ ἀξίωσις τῆς ἐκχωρήσεως τοῦ πολεμικοῦ ὅπλου καὶ τὸ ἐπιδόθεν τηλεγράφων ἦσαν πράξεις καθαρῶς γαλλικαί, μολταῦτα ἀπεχθάνομαι νὰ μετὰσχῃ εἰς διὰβημα ἀναλήσεως τοῦ τηλεγράφου αὐτοῦ. Ὁ Γκυγιμέν μὲ ἐπῆρε κατὰ μέρος καὶ μού εἶπεν ὅτι ὁ προτεινόμενος συμβιβασμὸς ἦτο ὁ μόνος τρόπος νὰ σώσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, δεδομένου ὅτι οὐσιαστικῶς εἰμεθα αἰχμάλωτοι. Διὰ νὰ ἐξέλθῃ δηλαδὴ τοῦ κυκλώματος εἰς τὸν ὁποῖον ἐρρίφθη ἐπεζητεῖ ἕνα οἰονόμητο μέσον. Ἀπῆντησα τότε εἰς τὸν Γκυγιμέν ὅτι καθὼς ἀφεώρα ἐμὲ ἡσθανόμην τὸν ἑαυτὸν μου ἐν ἀπολύτῃ ἀσφαλείᾳ. Ἀλλ' ἂν πρόκειται νὰ σώσωμεν τὸν ναύαρχον θὰ ἐδεχόμην νὰ συμφωνήσω εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀνακοινωθέντος αὐτοῦ, ἥρchi μόνον νὰ ἐγγνώριζεν οὐ-

τος (ὁ Γκιγιμέν) ὅτι ἐπράττειν τοῦτο τῇ ἐπιμόνῳ αἰτῇ. Ἐγινε πράγματι ὅπως ἤθελα καὶ τὸ ἀνακοινωθέν ἐδόθη πρὸς τὸν τύπον, ἀπομένον ἓνα δείγμα μᾶς ταπεινότητος διαπραχθείσης πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συνεπειῶν μᾶς ἀδικίας. Ἐτηλεγράφησα πρὸς τὸν Τοννίνο ζητῶν συγγνώμην διὰ τὴν προᾶξιν μου καὶ προβάλλον ἐλαφρυντικὰς περὶ πτώσεις.

Τὴν ἐπομένην ἔλαβον ἔκθεσιν τοῦ κυβερνήτου τοῦ καταδρομικοῦ «Λιβύνη» ἐπὶ τῆς συμπεριφορᾶς τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε τὸ ἀποβιβασθὲν ἄγριμά μας. Τὸ ἄγριμα αὐτὸ ἀπεβιβάσθη τῇ διαταγῇ μου καὶ ἠνῶθη μετὰ τῶν γαλλικῶν δυνάμεων, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ὅπως παρεκολούθη τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων. Ἐπὶ τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν ὅπου εἶχον χαρακωτῇ ἐβλήθησαν ἀφηνιδίως ὑπὸ μυδραλ βολῶν. Ἐκλήθησαν ἐπαφειλημένως νὰ ἐκπενώσων τὸ παράτημα τὸ ὁποῖον εἶχον καταλάβει. Ἀλλ' ὁ διοικὼν τὸ ἄγριμα ἀξιωματικῶς Πιτταλόγκα, ἠρνήθη, περὶ τὴν δευτέραν προῶν ἡν κατόπιν διαταγῆς τοῦ γάλλου ἀξιωματικοῦ, ὑπὸ τὰ κελεύσματα τοῦ ὁποῖου ὑπῆρχον, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ πλοῖον χωρὶς νὰ χάσῃ ἓστω καὶ ἓνα ἄνδρα. Ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστον ὕλικόν. Μία ἄλλη μικρὰ δύναμις ἡμετέρων ναυτῶν, συγκειμένη ἐξ εἰκοσιν ἀνείχεν ἔλθε, εἰς τὴν πρεσβείαν. Ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν ἤθελον φρουροὺς μετέβη εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἰταλικὴν σχολήν, ὅπου ἐπολιορκήθη. Τὴν ἐπομένην ὅμως τὸ πρῶν ἀπηλευθερώθη προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ Λάμπρου.

Φυσικὰ ἐγένετο προσπάθεια νὰ ἐπιρριφθῇ ἐπὶ τῶν ἰταλῶν ἡ εὐθύνη τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου. Διεμμορφώθη ἐντόμως παρὰ τῷ Βασιλεῖ, περὶ τοῦ ὁποῖου μοι ἐλέχθη ὅτι ἐπίστευε παραμοίας φήμας. Οἱ ναῦται μας μόνον ἓνα φυσίγγιον ἔκαστος. Ὁ ναύτης ὁ πυροβολήσας ἐτιμωρήθη. Τὴν 19ην Νοεμβρίου ἐπικολοῦντο αἱ σκιναὶ μετὰ τοὺς βενιζελικούς. Οἱ ξένοι ἐλεγχοὶ ἀπεδιώχθησαν καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς μυστικῆς ἀγγλικῆς καὶ γαλλικῆς ἀστυνομίας μετεφέρθη εἰς τὰ πλοία.

Κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐδόθησαν τότε (δὲν διέφερον ἢ ἐλάχιστον ἀπὸ τοὺς δημοσιευθέντας ἀργότερον) αἱ ἀπώλειαι τῶν ἑλλήνων κατὰ τὰς συμπλοκάς ἀνῆλθον εἰς εἴκοσι ὅπου στρατιώτας καὶ τέσσαρες ἀξιωματικούς νεκροὺς καὶ πενήντα πέντε στρατιώτας. Αἱ ἀπώλειαι τῶν ἀγγλογάλλων ἀνῆλθον

εἰς πενήντα πέντε στρατιώτας καὶ δύο ἀξιωματικούς νεκροὺς καὶ ἐνενήντα τέσσαρας στρατιώτας καὶ ἓνα ἀξιωματικὸν τραυματία. Ὅπως φαίνεται νὰ εἶναι ἀληθὲς αἱ ἀπώλειαι τῶν ἀγγλῶν, δὲν ἦσαν οἱ παρῆσαν ὅταν ἐδίδοντο οἱ ἀριθμοὶ αὐτοί. Διότι, οἱ πλείστοι, ἐξ ἑκείνων οἱ ὁποῖοι τὸ ἐσπέρως δὲν παρουσιάσθησαν εἰς τὸ προσκλητήριον εὐρέθησαν διερχόμενοι τὰς ὥρας τῶν εὐθύμων οἰκίας τοῦ Πειραιῶς. Αὐτὰ εἶνε τὰ ὥραιότερα ἐπεισόδια τὰ χαρακτηρίζοντα τὰς δύο αὐτὰς ἡμέρας ὅπως τὰ εἶδα καὶ τὰ ἤκουσα. Πολλὰ ἐγράφησαν καὶ πολλὰ θὰ γραφοῦν ἀκόμη δι' αὐτὰ. Κατ' ἐμὲ ἐναπόκειται νὰ τονίσω εἰς τὴν ἔκθεσίν μου ἡ ὁποία ἐγγραφὴ ἀμέσως ἀνευ οἰσδήποτε ἀκολούθως μεταβολῆς τὰ ἀκόλουθα: 1) ὅτι, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος συγκάτενευσε ἀνευ οὐδεμιᾶς ὑπεροδοῦς εἰς τὴν ἐκχώρησιν τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου, ὑπὸ ὅρους ὅμως πολιτικούς ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤθελεν νὰ τηρηθῇ σιγὴ 2) ὅτι ἐνώπιον τῆς ἀμελείας ἀντιδράσεως ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ στοιχείου, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετέγνωσε καὶ ἐγνωστοποίησε ἐπαφειλημένως, ὅτι δὲν ἦν δυνατό νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀξιοθδείσαν ἐκχώρησιν. 3) Δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπυροβόλησαν πρῶτοι. Καὶ ἂν ἀκόμη δεχθῇ τις ὅτι ἐπυροβόλησαν πρῶτοι, τοῦτο συνέβη ὅταν οἱ σύμμαχοι ἠθέλησαν νὰ καταλάβουν τὰ δημόσια τίρια.

Συνεχίζων ὁ κόμης Μποσδάρι τῶν διαφρεσάντων γεγονότων μετὰ τὰ νοεμβριανὰ λέγει:

«Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μὲ ἐκάλεσε. Μοῦ ἐξήτησε συγγνώμην διὰ τὴν διάδοσιν τῆς φήμης καθ' ἣν οἱ ἰταλοὶ ἐπυροβόλησαν πρῶτοι κατὰ τὰ γεγονότα τῆς 18ης Νοεμβρίου. Μοῦ ἔδειξε τὸ σχέδιον τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς πόλεως τὸ καταστρωθὲν ὑπὸ τῶν γάλλων τὸ ὁποῖον ἐγὼ (ὡς εἶπον ἀνωτέρω) ἐγνώριζα ἤδη καὶ τὰς βόμβας τὰς ἐκραγεῖσας εἰς τὸν βασιλικὸν κήπον. Οἱ βενιζελικοὶ, ἀκολουθοῦντες τὰς γαλλικὰς ἐσηγήσεις, κατέστρωσαν τὸ σχέδιον ἐπιθέσεως ἐκ τῶν νώτων κατὰ τὰς βασιλικὰς ἐντολὰς. Εἰς τὰς βενιζελικὰς οἰκίας εὐρέθησαν ὅπλα καὶ πολεμοφόδια γαλλικά. Ὁ Ρέπουλης πρῶτος ἦτο ἑτοίμος ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ θαλάσσιου «Προβηγγία» διὰ νὰ εἰσέλθῃ θριαμβευτικῶς εἰς τὴν πόλιν. Μοὶ ἀναφεραῖνας τὴν ἱστορίαν τοῦ τελευτάρχου καὶ τῆς ἐπιμονῆς τῶν γάλλων, ἀξιούν

των νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν θίαν ὡς ὅπλον, παρὰ τὰς πλείστας ὅσας προειδοποιήσεις αἱ ὁποῖαι τοὺς διεβιάζοντο. Προσέθεσε δέ, ὅτι ἂν ἤθελον νὰ διαρρήξουν τὰς διπλωματικὰς σχέσεις, αὐτοὶ θὰ ἠναγκάζετο νὰ ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Γερμανίας. Συνεβούλευσα τὸν Βασιλέα νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως διαλύσῃ οἰανδήποτε ὑποψίαν ὑφίσταμένην ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν του. Ἡ ἰταλικὴ κυβερνήσις θὰ ἐξήσκει κατευναστικὴν πολιτικὴν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ ἔχῃ τὴν βεβαιότητα ὅτι δὲν διεπράγματεῖται μετὰ τῶν ἐχθρῶν μας.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας σιγῆς ὁ ναύαρχος ἀνύψωσε καὶ πάλιν τὴν κεφαλὴν καὶ ἐξήτησεν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν κυβερνήσιν τὴν ἄδειαν σταθμεύσεως ἐνὸς γαλλικοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα τῆς Κορίνθου. Ἠπέλυσεν δέ, ὅτι ἂν δὲ τῷ παρεχωρεῖτο ἡ ἄδεια, θ' ἀνετίνασεν εἰς τὸν αἶρα τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν τῆς Πελοποννήσου. Τοῦ ὑπενθύμησα τὴν ὑπόσχασίν του ὅτι δὲν θὰ προέβαιεν εἰς πρά-

ξεις ἐχθρικὰς ἂν δὲν τοῦ ἐδίδοντο σχετικῶς διαταγαὶ καὶ ἐκ μέρους τῶν τεσσάρων κυβερνήσεων. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ναύαρχος προέβαλε τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἐτέλει ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Σαρραῶν, ἀπηύθυνα παρόμοιον τηλεγράφημα ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο πρὸς αὐτόν.

Ἐν τῷ μεταξύ, προβάλλον τὴν ψευδῇ διαβεβαίωσιν ὅτι ἐνεργεῖ ἐκ συμφώνου καὶ μετὰ τὰς τέσσαρας κυβερνήσεις ἐκήρυξε τὸν ἀποκλεισμόν τῶν ἑλληνικῶν παραλίων. Παρόμοιον ψεῦδος προκάλεσε βιαίαν σκηρὴν ἐκ μέρους μου κατὰ συγκέτωσιν μας εἰς τὴν ἀγκυρὰν πρεσβείαν, σκηρὴν ἡ ὁποία εἶχεν ὡς συννέπειαν νὰ προκαλέσῃ τὴν εἰς βάρος μου ἐκθρότητα πλείστων γάλλων. Δοθείσης ὅμως τῆς ἀφορμῆς ἐξ ἧς προσεκήληθ' ἡ ἐκθρότης αὐτῇ, δὲν δύναμαι ἢ νὰ ὑπερηφανεύομαι δι' αὐτήν.

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τὰ μετὰ τὰ Νοεμβριανὰ καὶ ἡ ἐκθρόσις τοῦ Κωνσταντίνου.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΑΓΩΝΑ

Ἡ Βασιλικὴ ἰδεολογία, ἀποθησαυρίσασα δόγματα καὶ ἀληθείας, ἀξιώματα καὶ θεωρίας ὑψηλοῦ φρονηματισμοῦ, ἐκχέουσα βαλσαμώδη γοητείαν εἰς τὰς ἐκνευρισμένας κοινωνίας, συγκρατοῦσα πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς τὸν Ἑθνικὸν Νόμον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἀνοθέτου διανοήσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς διαδέροντος αἰσθηματολογίας, εἰς πόθους, συγκινήσεις καὶ εἰς ἐνθουσιασμοὺς προκαλοῦντας τοὺς παλμοὺς καὶ τὴν πνοὴν τῶν εὐγενῶν πολιτῶν καὶ τῶν μεγάλων πατριωτῶν, εἰς πόθους καὶ ἐξάρσεις οὔτε ἀπομαραίνεται οὔτε φθίνουσα ἀποκατερεῖ, ἀλλ' ἀπτόητος καὶ ὑπερήφανος εἰς τὸν ὥραιον κόσμον τῶν ἐπαγγελιῶν, ἐμπνέει, ἐσαεὶ διδάσκουσα καὶ ποδηγετοῦσα, καθοδηγοῦσα καὶ ἐνισχύουσα τοὺς εὐ-

γενεῖς διασώτας ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἐπικρατήσεως.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοιαύτας προσπάθειας ἀπροσμάχητου ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ σθένους, τὸ τιμητικὸν χορηγοῦντος δικαίωμα τοῦ νὰ κρατῶσιν ὑψηλὰ τὸ λευκὸν καὶ τίμιον μέτωπον οἱ τῆς ἱερᾶς φάλαγγος εὐδαρσεῖς στρατιῶται, ἡδὴ μάλιστα ἐν μέσῳ οὐτῶν καὶ ρακῶν, δυσοσμίας καὶ χυδαῖσμός, ποταποτήτων καὶ γαργαρινῶν, αἱ τινες συγγνώμης ἐν δοκιμασίαις δυσθρηνητοῖς πιέζουσιν τὸν ἀτυχῆ λαόν, ἐμφανίζουσι τὴν οὐκ ἐκείνη τῆς πολιτικῆς διανοήσεως ἐν τῇ δημοκρατοποιήσει τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν.

Ἡ φιλότιμη «Νέα Ἐποχὴ» ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀντλοῦσα τὴν πίστιν, ἀποδεικνύει τὴν ματαιοπονίαν τῶν παρεισά-

Γ. ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

Είπε χαρακτηριστική ή σύμπτωση των ἐπειγών δύο ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἀνδρῶν τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον

Τοιοῦτοτρόπως πρὶν ἀκόμη λησμονηθῶν οἱ πανηγυρικοὶ, οὓς δικαίως ἀφιερώνει ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς εἰς τὸν Δίγκολν, ἔχομεν τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων τοῦ Γεωργίου Οὐάσιγκτων, ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ ὁποῦοι συμπληροῦνται ἤδη διακόσια ἔτη.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πολιτικὸν μέρος τῆς δράσεως τοῦ Πατρὸς τῆς Ἀμερικῆς, ὡς καὶ τὴν στρατιωτικὴν του μεγαλοφυΐαν ἐγράφησαν τόσον πολλὰ ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ εἰς τὸν κόσμον ἄνθρωπος ἀγνοῶν τὰ κατ' αὐτάς.

Τὰ τελευταῖα ἐν τοῦτοις ἔτη μᾶς παρουσίασαν ἕνα ἄλλον Οὐάσιγκτων, ἔξ ἱσοῦ μέγαν καὶ ἔξ ἱσοῦ δημοφιλῆ, ἀλλὰ πολὺ συμπαθέστερον καὶ πολὺ νεωτεριστικώτερον.

Τοιοῦτοτρόπως ἐμάθομεν ὅτι ὑπὸ τὴν σοβαρότητα ἐκείνῃ τῆς ἀριστοκρατικῆς φυσιογνωμίας του ἐκρύπτετο εἰς χαρίεις καὶ ζωηρὸς τύπος ἀνθρώπου τοῦ κόσμου, εἰς τύπος ἀνθρώπου ἀγαπῶντος τὴν καλὴν ζωὴν καὶ τὰς τέρφεις τῆς, ἀνθρώπου διακρινομένου εἰς τὰς αἰθούσας τῆς ἐποχῆς του, καὶ εἰς τὴν ῥοτὴ κοσμικὴν κίνησιν, ἀνθρώπου διασκεδαστικοῦ, παιδοῦ καὶ ρωμαντικοῦ, τὸν ὁποῖον μέχρις ἐσχάτων εἶχεν ἀδικήσῃ ἡ ἱστορία.

Τοιοῦτοτρόπως δταν ἀπενίζομεν σήμερον πρὸς τὴν ἀπειρίαν τῶν εἰκόνων, τῶν ἀγαλμάτων, ἀναγλύφων καὶ σχεδιογραφημάτων τῶν ἀπεικονιζόντων τὸν Πρῶτον Πρόεδρον τῆς Χώρας, γνωρίζο-

μεν ὅτι, ἂν ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἔχομεν ἐνώπιόν μας, ἔξωντάνευε διὰ τὰς ἐξήσεις εἰς τὴν ἐποχὴν μας, θὰ ἦτο ἐξαιρετικῶς εὐπρόσδεκτος καὶ θὰ καθίστατο ἐξαιρετικῶς δημοφιλὴς μεταξὺ τῆς μεγίστης πλειονότητος τῶν συμπατριωτῶν του.

Κάμινον τὴν διάκρισιν ταύτην διότι ἔχομεν τὴν ἰδέαν ἢ μᾶλλον τὴν βεβαιότητα, ὅτι μετὰ τῶν ἑκατομμυρίων τῶν Ἀμερικανῶν ὑπάρχουν πολλοὶ οἵτινες θεοποίησαν τὸν Οὐάσιγκτων θὰ ἔχαναν μέρος τοῦ σεβασμοῦ τῶν πρὸ τὸν ἄνδρα ἂν ἐμάνθανον ὅτι ὁ Πάτερ τῆς Χώρας ἡγάπα τὴν ζωὴν καὶ τ' ἀγαθὰ τῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν μαρτύρων.

Ὅσοιδήποτε ὅμως καὶ ἂν εἴνε οἱ οὗτω σκεπτόμενοι περὶ τοῦ Γεωργίου Οὐάσιγκτων, πάντως ἡ μεγάλη, ἢ μεγίστη πλειονότης τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ ἐνθουσιάζεται μετὰ τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ θεμελιωτὴς τῆς μεγάλης καὶ κραταιᾶς ταύτης Ὁμοσπονδίας, δὲν ἦτο οὔτε ὑποκριτὴς, οὔτε ἀνοήτως στυμνός, οὔτε στενοκέφαλός τις δογματιστής, ἀλλὰ εἰς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὐχάριστος ἄνθρωπος, γνωρίζων τὴν ἀξίαν τῆς ζωῆς καὶ ἐκτιμῶν τ' ἀγαθὰ τῆς καὶ ἀποκρούων συστηματικῶς ἐκείνους οἵτινες πιστεύουν καὶ διακηρύττουν ὅτι ἡ οἰκουμένη εἶνε εἰς ἀπέραντος κῆπος τοῦ κλαυθμῶνος.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὁ Γεώργιος Οὐάσιγκτων ἐμφανίζεται σήμερον ὡς πολὺ μεγαλειτέρα φυσιογνωμία πρὸς τὴν ὁποῖαν ἀσθανόμεθα μίαν ἀξίον ἀγάτην. Γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἰδού τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὅστις ὑπῆρξε πρῶτος ἐν πολέμῳ καὶ πρῶτος ἐν εἰρήνῃ καὶ πρῶτος ἐν ταῖς καρδίαις τῶν συμπολιτῶν του, εἶχε πολλὰς ἀπὸ τὰς ιδιοτροπίας μας, τὰς ἀδυναμίας μας, καὶ ἴσως καὶ τὰ ἐλαττώματά μας. Τὸ γεγονός τοῦτο οὐ μόνον δὲν ἐξασθενεῖ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς εἰκόνος ἀλλὰ τοῦναντίον περιβάλλει τὸν ἄνδρα μετὰ τὴν γοητείαν τοῦ ἀνθρώπου τῶν νέων ἰδεῶν, καὶ τὸν συγχρονίζει μετὰ τὴν ἐποχὴν μας.

Ὁ Γεώργιος Οὐάσιγκτων μᾶς παρουσιάζεται ἐν ὅλῃ τῇ ἐπιβολῇ του, ὡς μέγας ἡγέτης, μέγας δημιουργός, μέγας θεμελιωτὴς μιᾶς νέας κοινωνίας ἀνθρώπων, οἵτινες κατὰ τὰ ἑκατὸν πενήτηντα ἔτη τοῦ ἐθνικοῦ τῶν δίων κατέλαβον ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ μίαν ἐπὶ τὴν δυνάμειν διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ μεγαλειέτερος τῶν ἐπαίνων δικαίως ἀνῆκε εἰς τὸν ἄνδρα, τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων τοῦ ὁποῦοι σήμερον ἐορτάζομεν.

Νέα Ὑόρκη.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΠΟΛΥΖΟΥΔΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΟΙΝΟΒΟΥΤΡΥΣ.

Ἐταιρικὸν κεφάλαιον ὁλοκληρῶς καταβεβλημένον Δρχ. 10.000.000.—
Ἀποθεματικὸν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1922 11.616.111.—

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΑΙ

Ἐν Μύλοις (Ἀθηνῶν), Ἐλευσίνι, Καλάμαις, Θεσσαλονίκῃ, Ἀχαΐᾳ, Πάρῳ, Κύμῃ, Βελίῃ, Γαστούνῃ, Βραχατίῳ, Δεσκάδι, Σάμῳ, Ἀλιβερίῳ, Μαρκοπούλῳ (Ἀττικῆς).

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Οἶνοι: Λευκοί, Ἐρυθροί, Γλυκοί, Μοσχάτοι.

Οἶνοπνευμα Καθαρόν διὰ ποτοποιίαν καὶ μετουσιωμένον διὰ φωτισμὸν καὶ θερμανσιν.

Οἶνοι εἰς φιάλας: Ἐπιτραπέζιοι, τραπεζοί, θερπτικοί.

Βερμούτ (ἐκ φυσικοῦ Μοσχάτου).

Ἀποστάγμα οἶνου: Μεγάλῃ παρακαταθήκῃ παλαιῶν ἀποσταγμάτων οἶνου, παραγωγῆς τοῦ ἐν Μύλοις Ἀποσταγματοποιείου.

Κονιάκ ἀρίστης ποιότητος ἐκ παλαιοῦ ἀποστάγματος.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Δέχεται καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ τοῖς κάτωθι τόκοις ἀπληλαγμένους τελεῖται παντὸς φόρου.

Εἰς ΔΡΑΧΜΑΣ

Διὰ τρεῖς μῆνας

Διὰ 2 μῆνας

Διὰ 6 μῆνας καὶ πλέον

8 %

8 1/2 %

9 %

Εἰς ΛΙΡΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ἢ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ἢ ΧΡΥΣΟΝ

7 %

7 1/2 %

8 %

Κατὰ τὴν μετὰ τοῦ Δημοσίου σύμφωνον δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ ἀριθ. 80 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῆς 5 Μαρτίου 1926, αἱ παρὰ τῇ Ἐταιρίᾳ καταθέσεις εἶναι προνομιούχοι ἀπαλλασσομένης τῆς προσόδου τούτων ἐπὶ δέκα πέντε ἔτη παντὸς φόρου δημοσίου, ἀπλοῦ ἢ συνθέτου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου δημοτικοῦ ἢ τοπικοῦ παρόντος ἢ μέλλοντος.

Αἱ καταθέσεις χρησιμοποιοῦνται ἐξ ὁλοκλήρου, δυνάμει τῆς ἰδίας συμβάσεως, πρὸς παροχὴν λιπασμάτων ἐπὶ πιστώσει εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐπὶ τῇ αὐτῇ τῷ τόκῳ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ Ο "ΤΙΤΑΝ,"

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 3.000.000 ΔΡ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 6-54

Τηλεγραφική Διεύθυνσις:

"ΣΙΜΕΝΤΟΤΙΤΑΝ ΑΘΗΝΑΣ,"

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33 ΤΗΛΕΦ. ΑΡ. 5-77
Γραφεία φορτώσεων εν ΠΕΙΡΑΙ
Τηλ. αριθ. 2-67

Τσιμέντα «Τιτάν» τύπου «Πορτλάν» (Ciment artificiel Portland) ανταποκρινόμενα εις τους αυστηροτέρους επιστήμους κανονισμούς των πεπολιτισμένων Κρατών δι' έργα εκ Μπετόν πάσης φύσεως.

Βέτον αργέ λιμενικά, πλακοποιία, επιστρώσεις, υποστρώσεις οδών, κατασκευή πλίνθων (τούβλων) και δγκολίθων (άγκωνάρια), πρέκια κτλ.

Τσιμέντο «Κέρωψ». Ειδική κονία, κατάλληλος διά την κατασκευήν υδραυλικών άμμοκονιασμάτων διά συνήθεις λιθοδομάς, ή πλινθοδομάς, αντικαθιστώσα με πλείστα όσα προτερήματα τα άμμοκονιάματα εξ ασβέστου.

Πολύ ταχύτερα πήξις. Άσυγκρίτως μεγαλειτέρα άντοχή, όθεν: Ταχύτης έκτελέσεως. Σημαντική ελάττωσις τοσ πάχους των τοίχων, ήτοι: Κέρδος εις χρήσιμο χώρον και οικονομία εις έργα κα και δγκον λιθοδομής.

Συνιστάται ιδιαιτέρως δι' έργα λιμενικά.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

33 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΙΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΠΟΛΕΙΣ & ΚΟΜΟΠΟΛΕΙΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Χημικά Διαλύματα.—Ειδικά σύνθετα λιπάσματα διαφόρων τύπων διά πάσαν εν γένει καλλιέργειαν και άπλε (άζωτοϋχα, υπερφωσφορικά, καλλιοϋχα).

Όξέα.—Θεικόν, Νιτρικόν, Υδροχλωρικόν, Θεικός σίδηρος, Περσπορνίνη.

Είδη Ύελουργείου.—Υελοπινάκες κοινοί (τζάμια) επιτραπέζια είδη. Φιάλαι παντός είδους Δαμιζάναι κ.τ.λ.

Ή Εταιρεία έχει ιδιαίτερον τμήμα ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ τὸ ὁποῖον παρέχει δωρεάν, προφορικῶς ἢ δι' ἀλληλογραφίας, πᾶσαν πληροφορίαν δι' ὅλα τὰ γεωργικὰ ζήτήματα και εἰδικῶς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν λιπασμάτων της.